

királyi biztos kinevezése alkalmával is jelez-
tünk volt.

A miniszterelnök e lépéssel — melyet
önként érthetőleg nem tehetett meg előbb,
míg a magyar államhatalom tekintélye Zágrá-
bban ismét teljes érvényre nem emeltetett
— bebizonyította, hogy Horvátország belá-
tobb, nyugodtabb elemeivel egyetértelműsé-
re óhajt jutni, hogy minél előbb helyreállít-
hassa ismét Horvátországban a normális al-
kotmányos állapotot. Most már kizárólag a
befolyásos horvát pártmemberektől fog függni,
habár azon hírek után, melyeket Zágrábról
kapunk, majdnem lehetetlennek látszik az,
hogy egymást megérthessük. — Ott a szen-
vedélyek, minden oldalról éppenséggel kár-
huzatos módon felizgattattak, s alig találko-
zik ember, akivel a nyugodt tárgyalás ebben
az irányban lehetséges volna. A horvátok
ugyanis minden áron törvénytést akarnak a
magyarokra sőt, egyértelműségrel jutásról egy-
általában mitsem akarnak tudni s hova-tovább
annál inkább fölkeltek azt az eszmét, hogy
a c z i m b o t r á n y csak kedvező alkalom
volt arra nézve, hogy rátámadhassanak Ma-
gyarországra. Bizonyosággal ennek az, hogy a
számos német hivatalos feliratot, ami
ugyancsak bizonyára törvénytelen, a horvátok
észrevétel nélkül mindenütt meghagyják, míg
a magyar nyelv és Magyarország
szágon általános vihar tombol, melyet
senki sem csitít, senki sem csillapít.

Ideje volna, hogy a nemzeti párt tag-
jai végre fontolóra vegyék, hogy ily ellen-
eszmék nagyraemelésével első sorban
önmaguknak okozták a legnagyobb nehézsé-
geket, a magyar kormány pedig bizonyára
mindig fog eszközöket találni, hogy Horvát-
országban a horvát pártfőnök nélkül is kor-
mányozzon, habár kétségtelen, hogy az al-
kotmányos kormányzás volna legkívánatosabb
és legrendesebb. Legkevésbé szükségesek
pedig végül a horvát képviselők, a majori-
tásnak a magyar országgyűlésen való fentar-
tására.

József főherceg Debreczenben.

Debreczen szept. 11.

József főherceg ő fensége a helyben
összpontosított honvédszázadok fe-
lett — mint már előzetesen is jelentettük —
szemléjét tegnap megtartotta és pedig azon
körülmenynél fogva, hogy egy huszárezred
mozgására a lóvásártér melletti gyakorló
tér kicsinyisége miatt alkalmas nem lehetett,
a szemle az alkalommal a bukónyi úttól balra
elérhető nagyobb kiterjedésű, dombok és hal-
mokban bővelkedő, azonkívül a lovasságra
feltétlenül igen kedvező homokos talaju te-
repen tartatott meg. — A szemlére kiválasztott
helynek távolsága honvédeinket a rend-
esenl korábbi felkészésre és elindulásra kény-
szerítvén, laktanyákban, mint a város elszál-
lássalai körleteiben már kora reggel katonai
életesség uralkodott s a csapatok kevéssel
reggeli 5 óra után indulásra készen állottak.

A gyalogságot — mely két zászlójából
állott — Beesy alezredes vezényelte, míg
zászlóalj parancsnokokul Schengelt őrnagy
és Szilágyi százados működtek. A lovasságot
gr. Csáky ezredes ezredparancsnok ve-

rezett az egyház összes vezérférfiai tanárai
számára: egyedül azért a jutalomért melyet
remélt menyben.

Mindezért szerette tisztelte őt az egy-
házkerület igen, és emlékében is szereti tisz-
teli örökre, mindezért hangoztatta halála fe-
letti fájdalom részvétét az egész magyar
reformált egyház, midőn az a gyászos óra e
folyó év február hava 10-dik napján bekövet-
kezett.

Baljóslattal előzte meg már két évvel
e gyász esetét az ideváltunk egy véromlat-
ból eredt veszélyes lábajba, de ez orvosi tu-
domány segély s a szenvedő mérsékletes élet-
módja mellett engedett ez mindaddig, úgy
hogy még a folyó január havi konventen is
az elnöki tisztelet több napon át erélyvel vé-
gezhesen s csak az utolsó pár hét alatt tört
oly hevesen elő a nyavalya, s jelent meg oly
reménytelenül a halál, hogy nem engedé an-
nak magának személyesen teljesíteni az utol-
só szándékában volt legnagyobb áldozatot az
egyházkerület javára; a mit a mélyen tisz-
telt utódok épen azért az üdvözült nagy em-
lékére méltólag a debreczeni főiskola részére
30,000 frt alapítvány megajánlásával teljesí-
tettek.

Az elválhatatlanok.

(Orosz elbeszélés.)

Írta: TURGENJEW IVÁN.

(Folyt.)

Punin maga is a papnövédek házában
tanult. De minthogy félt a vizsgálatól s
különbösen nem volt hajlama a papi hitvá-
sához, megint világi ember lett, mi miatt az-
tán sok bosszantásnak volt kitéve s végre
csavargóvá szállott el.

— Es ha engem az én jóltevőm Sze-
menitsch Paramon (másképpen soha sem

zette, osztályparancsnokokul C o r d o n ő r-
nagy és P é c h y százados osztatván be.

A csapatok 7 óra után néhány percz-
ezel kiértek az előbb említett terepre, hová
csakhamar G h y e z y altábornagy és An-
drásffy ezredes segédtszékkel megérkezvén,
a fogadtatásra szükséges intézkedések meg-
tették. Balszárnyon (fogadtatási szárny) a
huszárezred, ettől jobbra a két gyalogzászló-
alj fejlődött vonalban alakult meg, s Ő Fen-
ségét — ki pontban 8 órakor érkezett meg —
a csapatok ezen alakzatban, tisztelgés és a
diszjel fuvasával fogadták.

A jelentések bevétele és az arcvonal
előtt történt elovaglás után, Ő Fensége a
gyalogságnál állott meg s a 42-ik zászlóal-
jat századgyakorlatban oly formán vizsgálta,
hogy az első századdal, — Volant százados
által elővezetve — néhány zártrendű mozdu-
latot, a másodikkal — Zay főhadnagy által
vezetve — a harcbevaló kibontakozást, a
harmadik századdal pedig — Lőrinczy fő-
hadnagy parancsnoksága alatt — egy önálló
századnak harcmódját vétele elő. Ezután
a 46-ik zászlóalj, melynek már egy rendsze-
res harcászati feladat megoldása jutott —
következett.

A zászlóaljnak három századából egy
század ellenséget jelezni küldetett el mintegy
2000 lépésnyire északi irányban, két század
pedig ellenében támadást vitt keresztül. A
harcot intézkedés és végrehajtásban Szilágyi
százados — Ő fensége teljes meglepedése
által kísérve — vezette, minek befejezte
után a gyalogság felszázad oszlopokkal so-
rakozott s a díszmenethez szükséges előke-
születeket megtévén, a tisztikar ő fensége
elő vezettetett, mely alkalommal ő fensége
teljes elismerést nyilvánított szavakban meg-
elégedettségének adott kifejezést s különösen
örült azon körülménynek, hogy a rend és a
fegyelem, a katonai élet két nélkülözhetlen
kelléke, ily rövid idő alatt a csapatokba
teljesen beültetve azoknak mintegy termé-
szetvé vált. — Erre a tisztiek beosztási he-
lyeiket elfoglalván a gyalogsági csapatok
ő fenségének egy minden tekintetben sikerült
s 14 napi gyakorlat után valóban pámulatot
keltő díszmenetet adtak, minek bevégezte után
— 10 óra tájban — tekintettel a városi
távolságra, ő fensége parancsa folytán haza
felé vették utjukat.

A gyalogság eltávozása után az ösz-
pontosított huszárezred jutott előtérbe, me-
lyet ő fensége század, osztály és ezred mo-
zdulatokban bíralt meg. Különböző alakzat
váltogatások s néhány sikerült roham, a lo-
vasságnak ezen imponáló képessége képez-
ték leginkább a vizsga tárgyait, melynek
befejezte után a tisztiek elővezetése s ugyan-
csak megdicsérese és a teljes meglepedettség
kifejezése következett, mire a huszárság
épen úgy mint a gyalogság, díszmenetben
elléptetett és hazafelé indult.

Ő fenség és kísérete ezután a lóról le-
szállott s a város által rendelkezésére bo-

hivta Baburint) az országutól föl nem szed-
semmié lettem volna a nyomor, a rendetlen
élet és a bűn örvényében!

Punin szerette a fellengős kifejezéseket
s igen nagy hajlama volt — hanem is épp
a hazugsághoz, — a tulzashoz, meg a regé-
léshez. Minden ámulatot ébresztett benne s
minden föl lelkesítette őt.

Es én, — én utánoztam őt a tulzásban
és elragadtatásban. — Mi lett téged? Olyan
lettél, mintha örög szállt volna meg, —
vess keresztet magadra! — mondá gyakran
az én öreg dajkam.

Punin elbeszélései rendkívül érdekeltek
engem; de még inkább gyönyörködtem abban,
midőn együtt olvasgattunk. Lehetetlen leír-
nom azt az érzést, mely keletkezett, ha ő,
a kedvező pillanatot észrevéve, egyszerre
mint valamely mondaszerű remete, vagy jó-
tékony szellem megjelent előttem, egy vastag
könyvvel hóna alatt s hosszú, görbe muta-
tójával intett, miközben fejével, szemöldö-
kével vállával titokzatos jelt adva, a kert
síri, árnyas magánya felé mutatott, hová
senki sem követett minket és senki meg nem
lehetett! . . . Ott sikerült nekünk észrevétel-
lenül távozni a háztól, — ott mi szerencsé-
sen feltaláltuk titkos helyünket; ott ültünk
már egymás mellett s egyszerre megvált az
előttem akkoron oly kellemes málladék vagy
penész szagot árasztó nagy könyv! Mily fel-
indulással, s a néma várakozásnak mily re-
megésével lestem Puninnak az arcát és aj-
kát, — ajkát, melyről a másik szempillantá-
sban oly édes szavak lebegtek! Végre ol-
vasni kezdett . . .

— Punin igen jól tudott költeménye-
ket szavalni — lendületes, hangzatos verse-
ket. Egész lelkét öntötte ő azokba! Ő nem
szavalt, nem, ő ordította azokat: ünnepi-
esen, tagolva, dörögve mint valamely itta-
sult, mint gyönyörtől elragadtatott, mint egy

csótott fogatokban foglalt helyet s a pa-
rancsosi minőségben kirendelt Makray fő-
hadnagy, ki ő fensége kocsija előtt lovagolt,
vezetése mellett gyorsan a városban haj-
tatott.

Délben 1/2 1 órakor „Bika“ szállodában,
ő fensége termeiben díszbéd volt, melyre az
összes tábornok és törzstisztek, valamint a
főispán és polgármester jelentek meg.

Délután a csapatok pihenik a nap fá-
radalmait, ő fensége pedig este 9 órakor to-
vább utazott, mi pedig szívünkben eltelve
örömmel emlékünben örökké megtartjuk Ma-
gyarország magyarnak született főhercegét.
Az ég hozza őt mielőbb ismét körünkbe!

Tisza Kálmán Nagyváradon.

Nagyvárad, szept. 11.

Tisza Kálmán miniszterelnök ur vasár-
nap este az alföldi vonattal, Gesztről jöve
városunkba érkezett s a pályaudvaron Ist-
ván fia és több előkelőségek által üdvö-
zölve, felkérve, időztek Nagyváradon a
gyorsvonat indulásáig. Ő nagyméltósága szí-
vesen engedett a kérelemnek s este 9 órakor
a „Sas alsó éttermében — hol nagyszámú
közönség főleg a futtatásban résztvettek kö-
réről, családjaikkal — volt jelen — megje-
lent. A közönség városunk országgyűlési
képviselőjét helyéről felállva barsány éljen-
zésekkel, Hamza Miksa zenekara pedig „tuss“
al üdvözölte.

Vacsora közben Szabó József, a
biharmegyei gazd. egylet elnöke élteté ne-
vezett egyet díszelnökét: T i s z a K á l m á n t,
mint édesatyját a nap hősiének, T i s z a
I s t v á n n a k, ki mind a két első
díjat elnyerte az ügétő versenyekben. Kevé-
ssel utána a magas vendég emelt poharat
és egy gyönyörű toasztban éltette Nagyvárad
és Biharmegye hőlyeit, kik minden szép és
nemesért lelkesülnek, támogatnak és élénk
résztvétellel kísérnek, mit a mai löversenyen
is fényesen bebizonyítottak. Mindkét pohár-
köszöntőt szünni nem akaró éljenek követ-
ték.

Ő Exzellenziája 11 óráig időzött a te-
remben, kevéssel elmenetele előtt egy távo-
labbi asztalnál ülő b. P o d m a n i c z k y
B é l á n é urhölgnél tett rövid látogatást.
Távozásakor a jelen voltak, ismét helyeikről
felállva, dörögő éljenekkel beszűntek a mi-
niszterelnöktől, ki a gyorsvonattal Budapestre
utazott.

Debreczen város nevezetes eseményei a múlt évben.

(Távirati igazgatóság ide költözése. — Pallagi föld
visszaváltása. — Petőfi társaság vándorgyűlése. — Or-
szágos dalárünnepély. — Magyar orvosok és természet-
tudósok vándorgyűlése. — József főherceg. — A fümei
kirándulás. — Református zsinat. sat. —)

A múlt évi törvényhatósági életünkben
előfordult nevezetesebb eseményekként a kö-
vetkezőket említem meg:

1) A m. kir. távirati kerületi igazgató-
ság Kassáról városunkba mártius 1-én át-
helyeztetvén, működését mártius 16-án tényleg
megkezdette.

2) A város tulajdonát tevő s az 1850-
dik évben elzálogosított 3397 hold pallagi
föld, 1882. május 4-én, a rajta fekvő zálog

Pythia! A mellett a következő szokásai vol-
tak: először halkán olvasta a költeményeket
suttogó hangon. Mintha magának susogna
valamit. Ő ezt úgy nevezte, hogy „alaprajz-
ban szavalás.“ De aztán ordított, felugorva
s minden tagjában reszketve.

Ily módon nemcsak Lomonosszofon, Su-
marukuffon és Kentemiren mentünk mi át —
mennél avasabbak voltak a költemények, an-
nál inkább a Punin izlése szerint valóak vol-
tak azok — hanem Cheraskoff „Russida“
jain is. S az igazat megvallva, ez a „Rus-
siade“ leginkább lelkesített engem! Előfor-
dul ebben, a többi közt, egy hős tatár nő,
valóságos amazonszerű nőiéros. Most már a
névre sem emlékezem többé; de akkoriban
borzadály futott át tagjaimon, még ha csak
a nevet hallottam is említeni!

— Valóban, — mondogatta Punin, —
ezzel a Cheraskoffal egyik sem vetekedhetik.
Igaz, hogy olykor el-elnyújt egy-egy verset
míg a lényegét kiszorítja. . . De hagyján!
Alig, hogy szavainak értelmét fölfojtad, újra
tova ragad s ilyenkor zug, harsog, mint a
csatákürt! Nem hiába a neve is oly erős
hangzása: Cherrrrraskoff!

Lomonosszofon költeményeit nagyon egy-
szerű és lazaserkezetűeknek tartotta Punin;
Derschawin pedig egyenesen azt mondta,
inkább udvari ember, semmint költő.

A mi házunknál az irodalommal és köl-
tőzettel nem sokat törődtek; sőt a költe-
ményeket, kiváltképpen az orosz költeménye-
ket, izetleneknek s illetleneknek tartották.
A nagyanyám költeményeknek sem tar-
totta azokat, hanem egyszerűen „rim-farag-
vány“-oknak! Szerinte a „rimfaragó“: vagy
iszákos ember, vagy valóságos bolond volt.

Ilyen nézetek mellett nevelkedve, Pu-
nintól vagy undorral kellett elfordulnom, —
hiszen különben is tisztátlan és rendetlen
volt, mi az én urias szokásaimmal ellenke-

összeg vissza fizetése mellett a város birto-
kába és rendelkezése alá vissza vétetett.

3) A „P e t ő f i t á r s a s á g“ mely rö-
vid fennállása óta már oly tevékeny és si-
keres működést fejtett ki a magyar nemzeti
irodalom művelésében, hatóságunk meghívása
folytán első vidéki felolvasó gyűlést váro-
sunkban tartotta meg.

A társaságnak, múlt évi május 6, 7 és
8-án itten időzött tagjai, élükön a társaság
nagy nevé elnöke J ó k a i M ó r, tárt ka-
rokkal, lelkesedéssel, igazi magyar szíves-
séggel fogadtattak.

Az ünnepélyeknek fénypontja volt a
május 7-én a városi színházban nagy közön-
ség jelenlétében megtartott felolvasó gyűlés.

A bemeneti díjakkal bevett 350 forint
tisztja jövedelem, a város által a társaság ré-
szére korábban tett 100 ftos alapítványhoz
leendő esztőlás végett illető helyére küldé-
tett.

4) Városunk I-ső választó kerületének
országgyűlési képviselője Simonyi Ernő má-
rtius 28-án Abbaziában elhunyt, helyébe
május 10-én T h a l y K á l m á n választat-
ott meg.

5) Az országos dalárünnep-
ély is városunkban tartatott meg az el-
mult évben. Kolozsvárott, az 1880-ik évi or-
szágos dalárünnepély alkalmával első pályá-
díjjal kitüntetett dalárdánk kezdeményezése
folytán, teljes készséggel határozta el a vá-
rosi tanács és helyeselte a bizottsági köz-
gyűlés, hogy a hazai dalárdák alapszabályait
szerint három évenként megtartani szokott
— országos ünnepélynek városunk legyen
színhelye, miként már egy ízben jelesül 1868.
ban volt, — és e célra városunk erkölcsi
támogatásának felajánlása mellett 600 frt té-
tetett folyóvá. Majd a rendező bizottság s
városi dalárdánk s ennek buzgó elnöke, kir-
törvényszéki bíró L e n g y e l m e r közvet-
len fáradozásai azon meglepően szép er-
edményt létesítették, hogy a város által aján-
lott 600 frtból beszerzett első pályadíjon
kívül még városunk lelkes hőlyei két, a da-
lárdá szintén két, egyes műpártól szintén
két díjat vásárolván, összesen 7 pályadíj
várta a nemes versenynél magukat kitünté-
endő daleyleteket.

Ilyen előintézkedéseknek lett azon tel-
jesen megnyugtató és örvedetes eredménye,
hogy városunkat majd minden nevezetesebb
dalegyület működő és nagy számu pártoló
tagja, — hazánk kitünő zene tehetségei tisz-
telték meg látogatásukkal, és a nemzeti da-
lért lelkesülő vendégek keresték fel oly te-
kintélyes számmal hogy a városi nagy ven-
dégfogadó termei és tágas udvara sem vol-
tak képesek vendégeinket befogadni, hanem
más több szállodák és vendéglők is bőven
részesültek a látogatók sokaságában.

A nyilvános verseny előadásokra a
városi színház lett átengedve, s annak egész
néző tere, minden előadás alkalmával szin-
tén szufoltság megtelt, sőt szükségbe állott
elő annak, hogy a minden rendű nagy kö-
zönség igényeinek kielégítése végett a fő-
iskola tágas negyszög udvarán is egy álta-
lános összeloadás rendeztessék, a hol gyö-
nyörteljes meglepedéssel szemléltük és hall-
gattuk hazai daleyleteinknek — szakértők
által is elismert — művészi összhangzatos
előadásait.

Az országos dalárszövetség alapszabá-
lyai értelmében, rendes közgyűlések is az or-
szágos ünnepélyek alatt rendeztetvén meg-
tartatni, a közgyűlési dísz elnökséggel előírt
mint e város polgármestere lett megtisztelve:
városunkra emlékezős maradván a közgyű-
léseknek három nevezetes alkotása nevez-

zett s érzékemre sértőleg hathatott, — vagy
megszelidülve s a lelkesülés által elragad-
tatva, példáját követnem s költői lázától
megvesztegetve kellett lennem . . . Es csak-
ugyan így történt. En is kezdtem költemé-
nyeket szavalgatni, vagy inkább, mint a
nagyanyám magát kifejezni szokta: „rimfa-
ragványokat leordítani“. . . Ugy van; Sőt
a mi több, magam is iparkodtam valamit le-
remteni, nevezetesen egy kintornát írtam le,
melyben a következő két sor is előfordult:

Im, kezdő már a kintornás.

De mit tesz, csak kalapálás.

Punin méltányló megjegyzést tett e le-
írásban bizonyos hangutánzatra; magát a
tárgyat azonban elítélte, mint nagyon közön-
ségest és a lírai ömlengésre méltatlant.

Oh, de mind eme kísérleteknek, mind
eme lelkesültségnek, titkos felolvasásainknak,
költszetünknek — mindennek vége szakadt!
Mint a villámcsapás sújtott alá reánk egy-
szerre a veszedelem.

A nagyanyam mindenben szerette a ren-
det és tisztaságot ép úgy, mint akkoriban a
mi főhadparancsnokaink. Kertünket is rend-
ben és tisztán kellett tartani. E célból
időnkint a robotban nem dolgozó paraszto-
kat, vagy a vagyontalan, máshonnan elker-
getett jobbágyokat hajtották össze, kényse-
ritve őket az utak nyésésére, a virág-ágyák
gyomlálására ugyanott ezeknek a kötelessége
volt a bokrok alatt a talaj felkapálása, ge-
reblése sat. Egy ízben egy ily alkalom-
mal a nagyanyám lement a kertbe s nekem
kísérnem kellett őt. A fák közt, a pázsitos
téren mindenütt fehér, kék és vörös inges
embereket lehetett látni; mindenütt kapa-
ású pengést lehetett hallani, meg a rézsut
felállított porond-rostak tompa zaját.

(Folyt. köv.)

tesen az alapszabá-
tása. — az ország-
rendnek szabályo
intézkedés. Hogy i
rint egy király H
ügyét az ország
kezébe, s azoma
jobb szövegíróján
felelőbb zeneszer-
talomdíj, mely
nek már is me
hogy a szövegre
melyek jelenleg
teljes reménytel
kolozsi országos da
rály Hymusz az
tatni.

Az augusztu-
gos dalárünnepé-
vett részt minteg
közhelyeken; rész
vendégszerető lak

Ezen ünnepé-
meg augusztus 18-
legmagasabb szüle
tartom megemlíte
ref. nagy templo
dalár zengette el
alatt nemzeti hym

Ezen ország-
gos daláregyüüle
3200 frtot jövedel

K i

— Melyik p
Radovitz német na
a szultánnál. A
jelentőségét tulaj
szultán, minden ell
kijelentette, hogy
gyar-német politik

Muszká fond
rásból híresztelik,
tanácsok folytán
a Románia politik
ellen. Az agitatio
ki megfelelő eszk
agitatio a kormány
király ellen fog ir
Franciaország
való viszálynak be-
tését a külügymini-
vet közt való tárg-
telt elő. Ez okból
elhalasztotta Páris
csak szerdán érke
eddig nem mutat le
kamarát rögtön eg-
viszonyok fenyege
vüli ülésszak nyolc
előbb, mintsem szá
22-én fog megnyit

Naj

— József főh
nattal utazott el
nál most is számos
tisztelgeshez. A fő
sal vált meg körny
gármester urnak az
jöv ő tavassz
g a t a J e b r e t
t o b á g y r a i s k

— A honvé
koriaira voltak ber-
szabadsággolták. E
emlithetjük azt is,
a huszárok gyakon-
vül meg volt elége
nak azt jegyezte u
közönséges igas lo-
korlati idő alatt vi-
kat, — igazán pol-
lataikat. Ezt se tu-
cálni.

— Debreczen
mult évi jelentése
jedő fizetésben. Mut
egy részt közlünk.

— A debre-
szes országos kate
D e s s e w f f y A
képviselik.

— A megke-
tegnapi táviratunkb
nem 220 hanem 257
meg ő felsége.

— Szatmári
színművészeinknek
barátai a vasuti in-
azonban nem érke-
holnap, vagy holnap
togatóba átrándulni

— Dr. Fekete
lyettes ur ma város
— Pályázat.
pök adományozási
Mialtro-Bendia-féle
iskolai ösztöndíjak
nagyméltóságú köze
riumnak f. e. septe
mu rendeleté folyt
Pályázhatnak! bre-
kath. szegény ifjak
sikerrel bevégeztek.
sőbbiséggel bírnak.
szegénységi bizonyít
vényeiket f. e. szép

illet a város bíró
vissza vétett.
s a s a g^g mely rü-
oly tevékeny és si-
a magyar nemzeti
tóságunk meghívása
asó gyűlését váro-
t évi május 6, 7 és
előkön a társaság
a i M ó r, tárt ka-
zi magyar szíves.
fénypontja volt a
házban n^o közön-
t felolvasták gyűlés
bevétt 350 forint
által a társaság ré-
fios alapítványhoz
ető helyére küldé-
lasztó kerületének
Simonffy Ernő már-
elhalvány, helyébe
almán választá-
os dalárünne-
urtatott meg az el-
az 1880-ik évi or-
almával első pályá-
ánk kezdeményezése
határozta el a vá-
a bizottsági köz-
ardák alapszabályait
megtartani szokott
k városunk legyen
y izben jelsül 1888.
a városunk erkölcsi
a mellett 600 ft té-
közöző bizottság s
k buzgó elnöke, kir-
g y e l Imre közt-
eglepen szép erd-
a város által aján-
ott első pályadíjon
es hölgyei két, a da-
müpartiók szintén
sszesen 7 pályá díj
él magukat kitünté-
eknek lett azon tel-
vedetes eredménye,
minden nevezetesebb
egy számu pártoló
zene tehetségei tisz-
al, és a nemzeti da-
keresték fel oly te-
a városi nagy ven-
as udvara sem volt
t befogadni, hanem
vendéglők is bőven
sokaságában.
eny előadásokra a
gedve, s annak egész
as alkalmával szin-
söt szüksége állott
en rendü nagy kö-
gítése végett a fő-
udvarán is egy álta-
eztessék, a hol gyö-
szemléltük és hall-
inknek — szakértők
részi összhangzatos
zövetség alapszabá-
közgyűlések is az or-
rendeltetvén meg-
elnökséggel előírt
ere lett megtisztelve:
maradand a közgyű-
s alkotása nevezé-

tesen az alapszabályok czél szerü újalakí-
tása. — az országos dalárünnepek ügy-
rendének szabályozása, — és különösen azon
intézkedés, hogy itt lett elhatározva, miszerint
egy királyi Hymnusz készítették, annak
ügyét az országos dalárszövetség vegye
kezebe, s azonnal ki is tüzetett a leg-
jobb szövegírójának 100, — a legmeg-
felelőbb zeneszerzőjének 200 db. arany ju-
talomdíj, mely díszreteres kezdeményezés-
nek mar is meg van azon eredménye,
hogy a szövegre 140 pályamű érkezett be,
melyek jelenleg elbírálás alatt vannak és
teljes reménnyel nézhetünk a jövő évi ma-
kolezi országos dalárünnepek elé, hol a ki-
rály Hymnusz az országnak be fog mutat-
tatni.
Az augusztus 16-tól 21-ig lefolyt orszá-
gos dalárünnepeken 43 dal és zenetétel
vett részt mintegy 800 taggal, kik részint
közshelyeken, részint városunk polgárainak
vendégszerető lakásain lettek elszállásolva.
Ezen ünnepek folyamán alatt tartottuk
meg augusztus 18-dikán koronás királyunk
legmagasabb születése napját, és érdemesnek
tartom megemlíteni, hogy ez alkalommal a
ref. nagy templomban mintegy 500 képzett
dalár zengette el az istenitászletet folyama
alatt nemzeti hymnuszunkat és a szöveget.
Ezen országos dalárünnepek az orszá-
gos dalárszövetség központi pénztárának
3200 firtot jövedelmezett.
Simonffy Imre
kir. tanácsos polgármester.

Külföld.
— Melyik politikához szít a török?
Radovitz német nagykövét kihallgatáson volt
a szultánnál. A kihallgatásnak rendkívüli
jelentőséget tulajdonítanak. Hír szerint a
szultán, minden ellenkező hírek eljött veendő
kijelentette, hogy feltétlenül az osztrák-ma-
gyar-német politikához eszálakozik.
Muszka fondorkodás. Megbízható for-
rásból híresztelik, hogy hivatalos részről jött
tanácsok folytán agitatio fog megindítani
a Románia politikájában beállott fordulat
ellen. Az agitatio Cogolniceanu vette át, a
ki megfelelő eszközökkel van ellátva. Az
agitatio a kormánytól szükség esetén Karoly
király ellen fog irányulni.
Franciaország és china. A Chinával
való viszálynak békés uton való kiegyenlí-
tését a külügyminiszter és a chinai nagyköv-
et közt való tárgyalások nem igen segíté-
tek elő. Ez okból Jules Ferry miniszterelnök
elhalasztotta Párisba való visszatérését s
csak szerdán érkezik oda. A miniszterium
eddig nem mutat hajlandóságot arra, hogy a
kamarát rögtön egybehívja. Ha azonban a
viszonyok fenyegetően alakulnak, a rendkí-
vüli ülészek nyolcz vagy tizeneggy nappal
előbb, mintsem szándékoltatt, tán október
22-én fog megnyitattni.

Napi hírek.
— **József főherceg** a tegnap esti vo-
nattal utazott el városunkból. Az indóház-
nál most is számosan jelentek meg a bucsu-
tisztelgéshez. A főherceg meleg kézszorítás-
sal vált meg környezetétől s e közben a pol-
gármester urnak azon ígéretet tette, hogy a
jövő tavasszal ismét meglátog
a t a Debreczenben s akkor a Hor-
tobágyra is kirándul.
— **A honvéd huszárokat,** kik a gya-
koriakra voltak berendelve, a mai napon már
szabadságoltak. E hírrel kapcsolatban meg-
említhetjük azt is, hogy József főherceg
a huszárok gyakorlatainak sikerével rendkí-
vüli meg volt elégedve, s egy mellette álló-
nak azt jegyezte meg: „Ime ezek a huszárok,
közönséges igás lovakon, a mik csak a gya-
koriati idő alatt visznek a hátukon huszáro-
kat, — igazán pompásan csinálják gyakor-
lataikat. Ezt se tudja más utánuk produ-
cálni.“
— **Debreczen város polgármesterének**
mult évi jelentése megjelent 45 oldalra ter-
jedő füzetben. Mutatványul mai számunkban
egy részt közlünk.
— **A debreczen kerületet** a most gyűlé-
sező országos kataszteri bizottságban gróf
D e s s e w i f y Aurél, és báró Sennyey Pál
képviselik.
— **A megkegyelmezett rabok száma**
tegnapi táviratunkban tévesen lett kiszedve,
nem 220 hanem 257 elítéltek kegyelmezett
meg 0 felsége.
— **Szatmári Árpádnak** a mi kedves
színművészünknek ideérkezését várták ma
barátai a vasuti indóháznál; a várt vendég
azonban nem érkezett meg, valószínűleg csak
holnap, vagy holnapután fog városunkba lá-
togatónba átrándulni.
— **Dr. Fekete Ödön** kir. főügyész he-
lyettes ur ma városunkba érkezett.
— **Pályázat.** A beszerzebányai püs-
pök adományozási jogához tartozó Szanko-
Mialtro-Bendia-féle alapítványi évi 40 firtos
iskolai ösztöndíjak egyike megírulván, arra
nyamméltóságú közoktatási m. kir. miniszte-
riumnak f. é. szeptember hó 2-án 29152 szá-
mú rendelet folytán pályázat hirdettetik.
Pályázhatnak breznóbányai születésű rom-
kath. szegény ifjak, kik az elemi iskolát jó
sikerrel bevégezték. Az alapítók rokoni el-
sőbbiséggel bírnak. A folyamodók iskolai és
szegénységi bizonyítványval felszerelt kér-
vényeiket f. é. szeptember 30-ig a breznóbá-

nyai római kath. plébániai hivatalnál kötele-
sek betérjesztetni. Debreczen 1883. szeptem-
ber 10. Kiss József kir. tanfelügyelő.
— **Antisemita képviselőjelölt Fran-
ciaországban.** A pótválasztásnál először
lépett föl Franciaországban egy antisemita
jelölt. Mindössze két s z a v a z a t o t
kapott. A ömög dühösen letépte a falakról
programját.
— **Kränzchen.** A hadgyakorlatokon
Nagyváradon időző cs. k. közös hadsereg és
honvédség tisztikara e hó 15-én a „Fekete
Sas“ nagytermében Kränzchen fog rendezni
— **Lövészet.** 1883. szept. 9-én tartott
lövészeti eredménye. Díjját nyertek: Szegő-
véssel Dr. Brumman 1 db. 10 frankos arany
arany legjobb mély lövéssel Weszter István
1 db. 2 firtos tallért, legjobb körülövéssel ifj.
Bárcsay Miklós 1 db. 1 firtos tallért.
— **Dömjén Rózsa** kisasszony színhá-
zunk egykori kedves szeretetreméltó naiv
színésznője bizonytalán még ma is élénk em-
lékében él közönségünknek s érdeklődésüknek
azok örvendetes hírt, hogy a művésznő, és
(Gróf Festetics) T o l n a i Andor a kolozsvá-
ri nemzeti színház elsőrendű tagja e hó
20-án tartják esküvőjüket Kolozsvárott, szo-
ros család körben. Az esküvő estjén azon-
nal egy pestvárdi falura utaznak a mézes
hetekre s onnan jövő hó első napjaiban tér-
nek vissza.
— **Mikédvelő előadás.** A székhelyi
mikédvelő társaság e hó 30-án ismét életelt
ad magáról. Ezen alkalommal fog ugyanis
előadati a fürdő nagy termében Vidor Pál
népszínműve, a „Veres sapka“. A daraból
most folynak a próbák. A darab tiszta jó-
vedelme, a tüzoltó egyeslet javára fog for-
dittatni.
— **A védkötelesek orvosi megvizs-
gálása tárgyában** kiadott utasításnak azon
rendelkezése, melynek értelmében az öcsön-
kított védköteleseknek bizonyos fegyverne-
meknél való alkalmazása megengedettet, a
közgazgatási bizottságoknak, a minisz-
terelnökhöz ezen év első felére nézve tett
hivatalos jelentés szerint, már eddigelő is
jótékony eredményt mutat s minden bizony-
nyal, kedvező befolyással lesz az öcsönki-
tási eseteknek, apasztására. Ezen értesülé-
sünk kiegészítésül megemlítjük, hogy a szó-
ban levő utasítás az idei fősorozásnál már
alkalmazásba vétetett.
— **Egy milliomosról.** Amerikai lapok
a következő adomát beszélik Vanderbitről, a
híres milliomosról: Saratogában, Amerika
legelőkelőbb tengeri helyén, a milliomos, há-
zának verendáján ült, mikor hozzálépett egy
feltűnő öltözötű hölgy, s bemutatva magát
mint régi ismerősét. A milliomos fölkel, s
leereszkedőleg beszélt a nővel, míg neje és
leánya orrukát fintorgatták. „Atyám, mondá
Miss Vanderbit, nem emlékszel arra, hogy
ez asszony otthon baromfiakat szokott nekünk
árulni?“ „Emlékszem“, mondá az öreg ur,
„s arra is emlékszem, hogy a te anyát sőt
mért Jerseyben, három centjével poharát, mi-
kor arra jártam esőnakkommal, osztrigákkal
háznál.“
— **Egy család öngyilkossága.** Bor-
zasztó családi drámát jelentenek ismét a bé-
csi lapok. Egy anya megmérgezte önmagát
és négy gyermekét. Az esemény színhelye a
bécsi Zollergasse 32. sz. háza volt, ahol Ob-
rist Florian aranyozónak neje és gyermekei
megdöbbentő elszántsággal vetették véget éle-
tüknek. A család azeótt jöletnek örvendett,
sáját házában lakott. De néhány év óta az
üzlet rosszul ment; a házat elkellett adni és
a család mind nagyobb nyomorba sülyedt,
elannyira, hogy már néhány hét óta öngyl-
kosságról beszéltek. Tegnap este Obri-
st haza jött, de miután ismételt csemetés után
sem nyitották ki az ajtót, eltávozt és csak
reggel hét órakor jött meg. Lakatossal kel-
lett a lakást kinyitattni és ekkor borzasztó
látvány tárult a boldogtalan családapa elé.
Neje és tizenkilenc éves fia ott feküdtek
mozdulatlanul a pallón, az egyik ágyban a 17
éves Leopoldine és a 12 éves Mária feküdtek,
egy másik ágyban pedig a 11 éves Richard.
Valamennyien halva voltak. A boldogtalanok
arcza nem volt eltorzulva, de ajkaik habbal
voltak borítva. Az asztalon három pohár
cyankalit találtak; „Önkényt halunk meg,
Leopoldine. Antal.“ A családnál holnapra
végrehajtás volt kitűzve; ez hajtottá a szere-
nesétleneket a halálba.

A horvát zavargások.
Jabukovácban (a báni határvidékben)
200 paraszt megtámadta a községházát. A
zavargók elfogták a községi előljárót és a
jegyzőt, bezárták őket s a kulcsokat a köz-
ségi tanács egyik tagjának adták át. Mlana-
gában is zavargásokat jelentenek. A felbő-
szült parasztok mindenfelé raboltak és pusztí-
tottak, Reskovic tanító anyját agyonvitték.
Ék. A tanító nevével és gyermekeivel Petrin-
jába menekült. Házát egészen feladták, a
szegény tanító alig tudta életét megmenteni.
Bjelunában (Bosznya) a csendőrség elfogta a
menekülő Jovicies rablót két társával együtt.
A dulakodás közben egy csendőrmeg-
öletett, többben pedig veszé-
lyesen megsebesültek.
Kreszties és Stramm helyett Tisza
Kálmán miniszterelnök Inkey bárót és Ku-
sics-ot hívta meg a budapesti tanácskozá-
sokra.
Zágráb, szept. 11. Zagoriából kedve-
zőbb, ellenben a volt határvidék felső ré-

széről nyugtalanító hírek érkeznek. — Ott
ugyanis egyes helységekből zavargások tör-
tek ki s a zavargók részint a községi előljá-
rókat fogták el s a községi pénztár kulcsát
egy bizottságnak adták át, részint a lelkeszt
és a tanítóit fosztogatták, vagy rabolták ki.
Szóval, ezen parasztzavargások egészen
új jelleggel bírnak, a mennyiben az eddigi
zavargásoknál a községi előljáróságoknak és
a tekintélyesebb embereknek nem volt mitől
tartaniok s legfőleg futólagos bántalmazást
szenvetnek.
Szamoborban megkérdezettvén a pa-
rasztok, hogy mit akarnak? azt válaszol-
ták, hogy: „Jogainkat!“ Arra a kérdésre
pedig, hogy mit értenek ez alatt? ismét
csak azt válaszolták, hogy: „Jogainkat!“
CSARNOK.
Interview József főhercegnél.
— Honolulu! —
— Tessék! —
— Menjen, kérem, a „B i k á“-ba és tud-
jon meg egyetmást József főherceg ö fen-
ségétől.
— De kérem szerkesztő ur, ebben az
örmeisteri ornatusban?
— Hát öltözzék át!
— Tiltja a reglement!
— Nem bánom akárhogy, de tudjon
meg valamit minden áron!
A szerkesztőségi „ordre de bataille“ ki-
volt adva; menem kellett.
De édes idestenkem, hogy jelenjek meg
én, az egyszerű örmeister ö fensége színe
előtt?
— Remegve vettem utamat a „Bika“-felé,
s a „förszittos“-jelentést magolva, nehéz lelki
közdelmek között eljutok a szálloda ka-
pujáig.
Legelőbbben is két honvéd bakára buk-
kantom, a kik a kapunál őrt álltak. Tiszte-
lettel szalutált önmesteremnek úgy az
egyik mint a másik. Ez az elvitázhatlan
tény nagy mértékben emelte önézetemet, és
egy ugrással fent termettem az — anti-
chambreban.
A lakáj fogadott.
— Kit jelentek be? Kicsoda az ur?
— Honolulu örmeister!
— Más semmi?
— Hirlapiról!
— Na még ez sem valami sok, de azért
bejelentem.
A lakáj gondolkodásmódja legkevésbé
sem alterált. — Primitív ember, a ki nem
tudja, hogy az örmeister a s z á z a d n a l,
a hirlapiról pedig a mai s z á z a d b a n egyen-
kiüt is nagy hatalom, hát még öszszetve!..
Az ajtó nyílik, udvarias hajbókólással
csuszik felém a lakáj és felkér, hogy lépjek
be. (Welehe Weudung durch Gottes Fügung.)
Benyitok. Ö fenségét egy kereveten
fekve találtam; makra pipájából kék füst-
felhőket ergetett a plafonde felé.
Hatványozott Stellingba vágtam ma-
gamat.
— „Fenséges uram, alásan jelentem..
— „Maga az Honolulu?
— „Fenséges uram, alásan jelentem..
— Na ne teketóriázzék. Üljön le és
beszélgessünk, hisz úgy is collegák vagyunk!
— Még nem egészen, fenséges uram,
de bizom a hadak urában, hogy már nem
nem sokaig leszek örm..
— Na nem úgy Honolulu, hanem mint
hirlapirók. Magam is az vagyok. Szeretem a
nyomda festéket. Fekete ugyan de világos-
ságot terjeszt.
E kijelentésre elkezdtem lelkem mélyé-
ből örülni. Még lehebben is örültem volna,
de a tulfesztes Stelling sehoggy sem engedte.
Végre helyet fogtam.
— Hát minek köszönhetem a rendkí-
vüli szerencsét, Honolulu? kérdi, a beszéd
fonalát felvéve, ö fensége.
A kifogástalan nyájasság, melyel e szav-
ak intézve lettek hozzá, annyira kihozott
sodromból, hogy ösztönszerűleg „Herstell“-et
kommandiroztam magammal. Aztán még egy
halk „Rechts richt euch“, és egyenesen a
„Directio“-felé száguldtam.
— Hogy van fenséged a szemlével meg-
elégedve?
— Minek kérdi? Hisz jövetelének nem
ez a czélja. Belátok a veséjébe.
Kezdtém szédülni. Agyamban „Lauf-
schritt“-ban cikáztak a gondolatok, tuskön
bokron át messze földet bejárva, míg végre
— Laxenburgnál megállapodtak.
— Fenséges uram, hogy van az az ara-
nyos piezike?
— Hát önök nem olvassák a bulet-
neket?
— Mi újságirók nem nagy beesben tart-
juk. Levonjuk belőlük a következtetést, és
ezzel vége.
— Olvasóközönségének kijelentheti, hogy
jól, nagyon jól érzi magát, családunk legif-
jabb tagja.
— Hódolatleljes köszönnel veszem
fenségednek e megnyugtató híret, de engedje
meg fenséged, hogy ez alkalommal hazafias
érzelmi olvasóközönségünk legforróbb ohaját
is tolmácsoljam.
— Csak vágjon neki — sans géné.
— Fenséges uram, a közhaj odairányul
hogy a fenséges újszülött bölcsőjét Debre-
czenben ringathassák; hogy itt, Magyaror-
szág szívében legyen állandó székhelye, ott-

hona annak a fenséges lénynek, a kit a leg-
magyarabb városközönsége ösmeretlenül is,
szívébe zárt. Fenséges uram! Építünk neki
egy oly fényes libatalpon forgó kis palotát,
hogy hetedhét országra fog szólni, és mesz-
sze földről csudájára fognak járni. Ellátjuk
mindennel bőségesen és — istenemre — nem
fog szükségét szenvedni. Fenséges uram!
Tartson egyszer a katonai szemle helyett —
p o l g á r i szemlé, és akkor meg fog gyö-
zödni fenséged, hogy a debreczeni nép szí-
véből beszélek.
— Jól van, jól Honolulu; nemsokáia
ugyis átrándulok egy pár órára Laxenburg-
ba, és akkor megbeszéltem ezt a dolgot Ru-
dival. —
Egy barátságos kézszorítás, és az em-
lékezetes interviewnak vége szakadt.
*
A t. olvasóközönségtől pedig azt kér-
dem, hogy nem vagyok-e én fenegyerek?
Honolulu.
Közgazdaság.
Diószegi szőlők kiirtása.
A diószegi cseresznyésháti és a nagy-
kgyai szőlőbirtokosok, tekintve, hogy a sző-
lőkben a vészlepett területek még csak □
ölekre terjednek, kérvényt intéztek a földmi-
velési ipar- és kereskedelmiügyi miniszterium-
hoz, az iníciált területek gyérítése s esetleg
kiirtása iránt, s a mint illetékes helyről érte-
sülünk, kilitásuk van, hogy az irtás a mi-
nizster által elfog rendeltetui.
A lehullott falevél.
Nem tárcacziktek akarunk közölni a
fenti sokat ígérő czim alatt, hanem egy na-
gyon is gyakorlatias és tanulságos gazdasá-
gi tanácsot, melylyel egy szakavatott egyén
egyik hazai lapban szolgalt a közönségnek.
„A lehullott falevelek — így ír — kitü-
nő trágyát nyújtanának, ha azokat gondosan
összeszedve, az istálló trágyával öszszkeverjük.
De ezt nem sokan teszik, hanem számos más,
nem kevésbé értékes trágyanemmel szazon-
tanul hagyják elkallódnia az udvarok és utcá-
kon, a mi minden esetre nagy pazarlás. Nem
azért vannak ezek teremtve, hogy haszon-
tanul elkallódnának, hanem azért, hogy az em-
berek hasznukat vegyék. Gyűjtésük öszze a
gazdák a lehullott faleveleket s minden hasze-
nálható trágyanemet, s ne hagyjanak érték-
telenül semmit; mert egyetlen gazdának sem
lehetne annyi trágyája, a mennyit gazdaságá-
ban föl nem használhatna.
Eddig a lehullott falevelek s egyéb
figyelmén kívül hagyott trágyanemekből a
dudvák táplálkoztak, éktelenítve udvart, ut-
czát. Minek türjük ezt! Jobb s czélszerűbb
ez értékes trágyaféléket a gazdaságban föl-
használni.
Minden ember saját szerencsájének ko-
vácsa, s ha a természet által nyújtott segéd-
eszközöket figyelmebe veszi és észszerűen fel-
használja lehetetlen, hogy ne boldoguljon.“
Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.
Kolozsvár szept. 12. A convent
tagjai közül igen sokan és pedig a leg-
teknélyesebbek a tegnap esteli személy-
vonattal érkeztek meg városunkba. Ezek
br. V a y M i k l ó s koronaőr s conventi
elnök, T ö r ö k P á l dunamelléki su-
perintendens, valamint Révész Bálint,
tiszántuli püspök, a convent tiszatuli,
illetőleg dunamelléki tagjaival együtt.
Fogadtatásukra a helyben alakult bi-
zottságok N a g y Péter püspök és
S z á z Domokos közfőjegyző vezérlete
alatt az indóházhoz kivonultak, s üdvözlő
beszédeket mondtak. — A vendégeket
öríasi közönség várta.
Zágráb, szept. 12. Ma a volt ha-
tárörvidékről komoly hírek érkeztek. Hir-
lik, hogy Glina Petrinea közti helyisé-
gek a birtokos osztály ellen fellázadtak;
a katonaság oda indult.
Bécs, szept. 12. A felszabadítási ün-
nepély alkalmából ma délelőtt az István
templomba a tedeumot a hercegek vége-
zte. Jelen voltak a király, főhercegek,
miniszterek az egyházi méltóságok, s a ha-
tóságok fejei. Tizeneggy órakor a király
az egyházi méltóságokat kihallgatáson
fogadta.
Páris szept. 12. Honkongból távir-
ják, hogy Eantonban a portugaliaiak
megölvén egy chinait, a feldühött tömeg
az európaik házait felgyújtotta; a ren-
det chinai hatóságok helyreállították.
Ember élet nem esett áldozatul.
Felolós szerkesztő és kiadó laptulajdonos
V é r t e s i A r n o l d.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos.**

SALVATOR

első rangú vasmentes savanyúvíz.
lithium és bornátriumban gazdag forrás.
orvosi tekintélyek által a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve: — kiváló szer a köszvény, hólyag és vese bajoknál. Borral használva igen kellemes üdítő-ital.
Kapható asványvíz-kereskedésekben s legtöbb gyógy-szertárban.
Salvator-forrás igazgatóság Eperjesen.
Raktárak Debreczenben: Csanak J., Geröbly F., Rickl J. Z. uraknál.

A jelen idény alkalmával van szerencsém a t. közönséggel tudatni, miszerint úgy az újabb, mint különösen a régiebb építkezéseknél szükségelt

aszphaltirozást

a legjutányosabb árért elvállalok, továbbá mindennemű nedves falakat, pinczékét, járdákat, fürdőszobákat, magtárakat és istalópadlózatot vízmentessé teszem szintén jutányos árért.

ezég- és szobafestő-üzletemet,

mely szakmába a legújabb divatu mintákkal magamat ez idényre is kellőleg elláttam, és képes vagyok bármely megrendelést a legrövidebb idő alatt teljesíteni.

Magamat becses pártfogásába ajánlván
tisztelettel
Goldstein Emánuel,
szobafestő, ezégitő és aszphaltirozó.
Széchenyi-utca 1769. sz. a.

Árverési hirdetés.

A város-utczai vasuti átjárónál volt faraktárnak azon része, mely a cukor-gyár kerítése mellett árokkal körülveve fekszik, és a melynek termérete egy hold és 417 □ öl folyó 1883-ik évi szept. hó 15-én d. u. 3 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverés utján 6 évre haszonbérbe fog adatni, arra a bérleni kívánók ezennel meghivatnak.

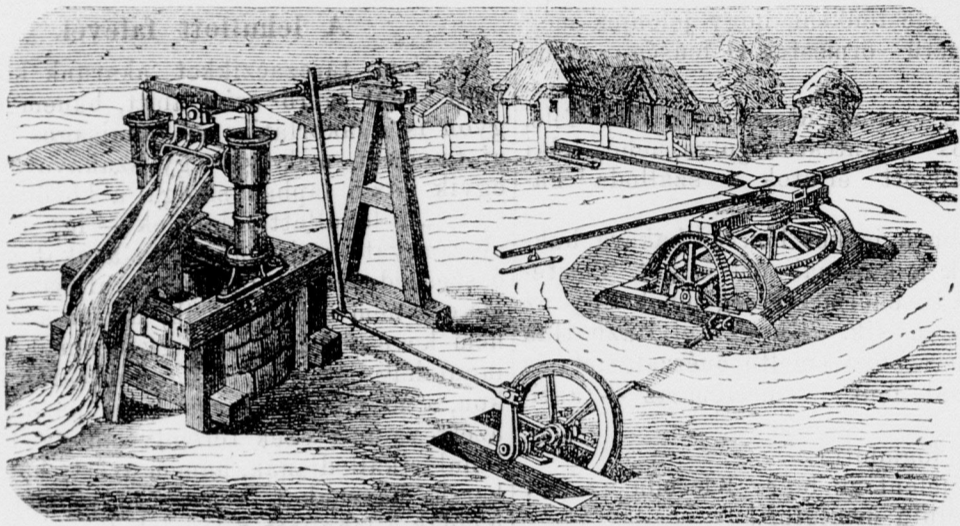
Kelt Debreczenben 1883 szept. 10

Baiczay István
kiküldött tanácsnok.

Az első magyar gép- és tűzoltószer gyár, harang és ércöntöde.

WALSER FERENCZ

BUDAPEST. ROTTENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az ármentesítő tansulatok, a megyei és magán mérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatalóságok

és a gazda közönség becses figyelmébe.

A szivattyu-gyár készít

ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat

házi és gazdasági kutakat, vállalkozik

GYAPJUMOSODÁK, VIZVEZETÉKEK, GŐZ-ÉZ ZUHANY-FÜRDŐK

berendezésére és minden

VÍZMŰ MUNKÁLATOKRA.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

Kívánatra költségvetések és képes árlapok díjmentesen beszállítanak rendelkezésre.

ÚJ DIVATU BETŰKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel

GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ivenk, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN.

ÜGYVÉDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVANYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYASZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK ÉS LEVÉLBORITÉKOK,

háli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDEKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Videki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Videki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Szerkesztőség

Piacz, SIMONFFY-ház

HÍRDET

előfizetési pénzek és a valamint 2 lap sz minden közzel em é n

Bérmertelen levelek fogadta

X. évfoly

Tehát ki

(—Z—) T. pellálunk. Ki „horvátok” mel olvasta, jól folyton a nérsé kikelünk az elle ellen, mely egy menni a horvát moltalanította a puskával, a le alkalmazásával az izgató lapok elől a gyujtó es méstetesen hogy

Megmondta ne az ellenzéki Hogy egyáltalán elemnek, mely szemben még csatlakozott, és a haza és a ne ellenségével, esa hogy a kormány a kormányt most ámdé az első mellett foglal a kormány ellen i irtuk mind ezt, emlékezhettek re állításunkat sok avagy elfoglult iránt. Mert az n nya dolog, még valakit ily fogás és beleragadni politikus ily meg fegyverekhez ne dig hogy állítást nem volt elfogult Napló-ból, abbó vátozat guzsha kormányt gyámó kadtából ordítá és fenytését. Há már így ír: „A magyar

A „Debreczen

Az én h

Simonffy-ház

Biz az megos nevezetes embernek — és mint Szathm Mert nevezete kén döngetheti a n tem a ridégi börtön de azért aljas bün hanem emeli fölvel tyr vagyok.”

Erre a trázist s a m Szatmári Ká most eltöltendő né elbizakodott, mint másfélévre.

Az ördög tudja a tanítás, én sehog Szatmári díszöségei

Meg se irnam p o m -nak a történ tapasztaltam volna, szét érdekelni látsz ködnek, — s gratul „Borzasztó ügy-e 2 egész áldott nap 2 boldogult „Ébresztő Tul vagyok az

már veszélyeztetés t én két hétre számít tam magam, nehogy járjak, mint nem ir nek a Curia kegyelh itéletüket.

Különben is az hét alatt jöi kipihen